Diumenge de Pasqua (Missa del dia)

Text de l'Evangeli (*Jn* 20,1-9): El primer dia de la setmana Maria la Magdalena anà molt de matí al sepulcre, quan encara era fosc, i veu la pedra treta del sepulcre. Se'n va corrent a Simó Pere i a l'altre deixeble a qui estimava Jesús, i els diu: «Han pres el Senyor del sepulcre i no sabem on l'han posat!». I sortí Pere amb l'altre deixeble, i anaren al sepulcre. Corrien tots dos al mateix temps, però aquell altre deixeble corregué per davant de Pere més de pressa, i arribà el primer al sepulcre. I havent-se inclinat, veié els llenços caiguts però no hi entrà. Vingué després també Simó Pere, que el seguia, i entrà al sepulcre i veié els llenços caiguts; i el sudari que havia estat al seu cap no caigut com els llenços, sinó a part, enrotllat en un lloc. I llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat el primer al sepulcre, i veié i cregué; ja que encara no havien entès l'Escriptura: que ell havia de ressuscitar d'entre els morts.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Entrà també l'altre deixeble que havia arribat el primer al sepulcre, i veié i cregué»

Mons. Joan Enric VIVES i Sicília Bisbe Emérit d'Urgell
(Lleida, Espanya)

Avui «és el dia en què ha obrat el Senyor», anirem cantant al llarg de tota la Pasqua. I és que aquesta expressió del Salm 117 inunda la celebració de la fe cristiana. El Pare ha ressuscitat el seu Fill Jesucrist, l'Estimat, Aquell en qui es complau perquè ha estimat fins a donar la seva vida per tots.

Visquem la Pasqua amb molta alegria. Crist ha ressuscitat: celebrem-ho plens de joia i d'amor. Avui, Jesucrist ha vençut la mort, el pecat, la tristesa... i ens ha obert les portes de la nova vida, l'autèntica vida, la que l'Esperit Sant va donant-nos per pura gràcia. Que ningú no estigui trist! Crist és la nostra Pau i el nostre Camí per sempre. Ell avui «manifesta plenament l'home al mateix home i li descobreix la seva vocació altíssima» (Concili Vaticà II, Gaudium et Spes 22).

El gran signe que avui ens dóna l'Evangeli és que el sepulcre de Jesús està buit. Ja no hem de buscar entre els morts Aquell que viu, perquè ha ressuscitat. I els deixebles, que després el veuran Ressuscitat, és a dir, l'experimentaran viu en un encontre de fe meravellós, capten que hi ha una buidor en el lloc de la seva sepultura. Sepulcre buit i aparicions seran els grans senyals per a la fe del creient. L'Evangeli diu que «entrà també l'altre deixeble que havia arribat el primer al sepulcre, i veié i cregué» (Jn 20,8). Va saber captar per la fe que aquella buidor i alhora aquell llençol d'amortallar i aquell mocador ben

plegats eren petits senyals del pas de Déu, de la vida nova. L'amor sap captar allò que d'altres no capten, i en té prou amb petits signes. «L'altre deixeble a qui estimava Jesús» (Jn 20,2) es guiava per l'amor que havia rebut de Crist.

"Veure i creure" dels deixebles que han de ser també els nostres. Renovem la nostra fe pasqual. Que Crist sigui en tot el nostre Senyor. Deixem que la seva Vida vivifiqui la nostra i renovem la gràcia del baptisme que hem rebut. Fem-nos apòstols i deixebles seus. Guiem-nos per l'amor i anunciem a tothom la felicitat de creure en Jesucrist. Siguem testimonis esperançats de la seva Resurrecció.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El que cal considerar en aquests fets és la intensitat de l'amor que cremava en el cor d'aquella dona, que no s'apartava del sepulcre. Ella va ser l'única a veure-ho , perquè s'havia quedat buscant-lo, ja que el que dóna força a les bones obres és la perseverança en elles» (Sant Gregori el Gran)

- «Jesús no ha tornat a una vida humana normal d'aquest món, com Llàtzer i els altres morts que Jesús va ressuscitar. Ell ha entrat en una vida diferent, nova; en la immensitat de Déu» (Benet XVI)

- «El misteri de la Resurrecció del Crist és un esdeveniment real que ha tingut manifestacions històriques constatades, com ho testimonia el Nou Testament. Ja sant Pau podia escriure als Corintis cap a l'any 56: 'Us vaig transmetre, abans de tot, la mateixa tradició que jo havia rebut: que el Crist morí pels nostres pecats segons les Escriptures, que fou sepultat, i que ressuscità al tercer dia segons les Escriptures; que s'aparegué a Quefes i, acabat, als Dotze' (1Co 15,3-4). L'Apòstol parla aquí de la tradició viva de la Resurrecció que ell havia rebut després de la seva conversió a les portes de Damasc» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 639)

Altres comentaris

VIGÍLIA PASQUAL (A) (Mt 28,1-10): «No és aquí, perquè ha ressuscitat»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui, en l'Evangeli de la Vetlla pasqual, hi batega un gran dinamisme: dues dones corren cap al sepulcre, un terratrèmol, un àngel fa rodolar la pedra, uns guardes esglaiats cauen com morts. I Jesús, viu i ressuscitat, es fa company de camí d'aquelles dones...

Les dones són les primeres en fer l'experiència de la resurrecció de Jesús, i això només veient el sepulcre buit i l'àngel que els anuncia: «No tingueu por, que sé que busqueu Jesús, el crucificat. No és aquí,

perquè ha ressuscitat tal com va dir...» (Mt 28,5-6). Són també les primeres en donar testimoni de la seva experiència: «Aneu corrents i digueu als seus deixebles: 'Ha ressuscitat...!» (Mt 28,7).

Tot seguit creuen. La seva fe, però, és una barreja de por i d'alegria. Sentien por per les paraules de l'àngel, amb un anunci que va més enllà de les expectatives humanes. I alegria per la certesa de la resurrecció del Senyor, perquè les Escriptures s'havien acomplert, per l'immens privilegi de la primícia pasqual que han rebut. La fe, doncs, tot i produir una gran joia interior, no exclou la por.

Se'n van a anunciar aquella experiència del Ressuscitat, que han fet sense haver-lo vist. Jesús els premia aquesta fe i se'ls apareix mentre fan camí.

El centre de tota experiència de fe no és en primer lloc una doctrina ni uns dogmes. És la persona de Jesús. La fe de les dues dones de l'Evangeli d'avui està centrada en Ell, en la seva persona i en res més. L'han experimentat vivent i van a anunciar-lo vivent!

Una altra dona, santa Clara, escrivia a santa Agnès de Praga que s'havia de centrar en Jesús ressuscitat: «Observeu, considereu i contempleu Jesucrist (...). Si sofriu amb Ell, regnareu també amb Ell; si amb Ell ploreu, amb Ell gaudireu; si moriu amb Ell a la creu de la tribulació, posseireu amb Ell les eternes estances».

Altres comentaris

VIGÍLIA PASQUAL (B) (Mc 16,1-7): «Jesús el Natzarè, el crucificat. Ha ressuscitat!»

Mons. Ramon MALLA i Call Bisbe Emèrit de Lleida
(Lleida, Espanya)

Avui, l'Església celebra amb gran joia la festa principal: el triomf del seu Cap, Crist Jesús. La Resurrecció de Jesucrist és un fet del qual no en podem dubtar. Entenem que no té res d'estrany que un fet celestial, un cos ressuscitat, no pugui ser captat per mitjans terrenals. Però ben aviat Maria Magdalena i la mare de l'Apòstol Jaume, en rebien un testimoniatge indubtable, comprovat després amb moltes aparicions, realitzades de tal manera que exclouen absolutament la sospita d'al·lucinacions: «No us espanteu. Busqueu Jesús el Natzarè, el crucificat. Ha ressuscitat! No és aquí: mireu el lloc on el posaren» (Mc 16,6).

A més del goig pel fet de la Resurrecció del Crist, aquest esdeveniment ens porta l'alegria de comptar amb una resposta, joiosa i clara, als grans interrogants de l'home: ¿què ens espera al final de la vida?; ¿quin sentit té el sofriment a la terra? No podem dubtar gens que, després de la mort, ens espera una nova vida, la qual serà eterna: «Allí el veureu, tal com us digué» (Mc 16,7). Sant Pau ho afirma amb ple convenciment: «Si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb Ell. I sabem que Crist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més, la mort ja no té cap poder sobre Ell» (Rm 6,8-9). Lògicament, a l'interrogant sobre el final de la vida, el cristià hi respon amb alegre esperança.

L'Evangeli d'avui fa notar que el jove —l'àngel— que parla a les dones, uneix els dos conceptes de dolor i

glòria: qui ha ressuscitat és el mateix que ha estat crucificat. Diu sant Lleó el Gran: «... (per la vostra creu) els creients extreuen força de la debilitat, glòria de l'oprobi, i vida de la mort». Les creus de cada dia són, doncs, camí de Resurrecció.

Altres comentaris

VIGÍLIA PASQUAL (C) (Lc 24,1-12): «Per què cerqueu entre els morts aquell qui viu? No és aquí, sinó que ha ressuscitat»

Fr. Austin NORRIS
(Mumbai, Índia)

Avui, contemplem la Glòria del Senyor resplendent en la seva victòria sobre el sofriment i sobre la mort. Promet una vida nova a tots aquells que cerquen i creuen en la Veritat de Jesús. Ningú no se sentirà decebut com tampoc s'hi sentiren aquelles dones que «anaren al sepulcre portant les aromes que havien preparat» (Lc 24,1).

Els perfums i ungüents que hem de portar durant la nostra existència són una vida tot donant testimoni de la Paraula de Déu, quan Jesús fet home digué: «Jo soc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi (...) no morirà eternament». (Jn 11,25-26).

Dins de la nostra confusió i dolor, sembla que esdevenim miops i que no podem veure més enllà del nostre entorn més immediat. I el «Per què cerqueu entre els morts aquell qui viu?» (Lc 24,5) és una crida a seguir Jesús i a cercar la presència del Senyor "aquí i ara", enmig del poble del Senyor i del seu sofriment i dolor. En un dels seus discursos de Dimecres de Cendra, el Sant Pare Benet XVI esmenta diu que «la salvació, de fet, és un do, és gràcia de Déu, però, per tal que tingui efecte en la meva existència, requereix el meu assentiment, una acollida demostrada amb obres, és a dir, amb la voluntat de viure com Jesús, de caminar rere d'Ell».

Per la nostra part, en tornar del sepulcre (cf. Lc 24,9) de les nostres misèries, dubtes i confusions, podem també brindar als nostres proïsmes en aquesta vall de llàgrimes, esperança i seguretat. La foscor del sepulcre «obrirà pas algun dia a la brillant promesa de la immortalitat» (del Prefaci de la Missa de Difunts). Tant de bo que la Glòria del Senyor Jesús ens mantingui dempeus de cara al cel i tant de bo que sempre puguem ser considerats com un "poble Pasqual". Tant de bo que puguem passar de ser un "poble de Divendres Sant" a un de Pasqua.